

at det er en saa stor Indrømmelse, der er gjort, som den ærede Ordfører vil give det Udseende af, med Hensyn til Lønningernes Størrelse. Jeg og de ærede Medlemmer, der med mig have stillet Endringsforslag, have altsaa antaget, at der var den bedste Udsigt til at føre denne Sag igjennem, naar man blev paa dette Grundlag, og naar man bragte det saa nogenlunde tilbage til det, som det var, den Gang det blev vedtaget her i Thinget med 54 St. mod 28. Derpaa gaa vore Endringsforslag ud. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casé) har allerede, nærmere betegnet, hvorpaa de gaa ud, idet de væsentligste af de Udgifter, som ville fordres ved Gjennemførelsen af Loven, kun skulde afholdes, forsaavidt der er Indtægter dertil, og dette gjør, at man ikke behøver, som den ærede Kultusminister har gjort i sit Forslag, at forlange Forskud af Statskassen. Naar den høitærede Kultusminister kan gaa ind paa det Endringsforslag, som vi have stillet til en ny § 11, saa vil der ikke med nogen som helst Grund kunne siges Andet, end at disse Indtægter blive behandledes paa samme Maade som alle andre Statsindtægter med Hensyn til Overskudet, og det var dette, som Striden tidligere dreiede sig om. Man erkjendte den Gang fra alle Sider, at det ikke vilde være hensigtsmæssigt at benytte dette Overskud til noget Andet, saalænge Loven ikke var gennemført — hvad der jo vilde medtage et temmelig betydeligt Udsurum — og i Forslaget, saaledes som det forelaa, heb det ogsaa, at, hvad Indtægten i det enkelte Finantsaar maatte overstige Udgiften, bliver at frugtbargjøre i Overensstemmelse med nærværende Lovforslag, indtil Bestemmelse om Anvendelsen tages af Lovgivningsmagten. Disse Ord „i Overensstemmelse med nærværende Lov“ bleve udstemte; men naar de ere udstemte, saa er der ikke det Mindste i den Redaktion, som foreligger — naar vort Endringsforslag vedtages —, som hindrer Bevillingsmagten i at benytte disse Midler paa den Maade, som den finder det hensigtsmæssigt. Til hvad det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjorring) sagde, skal jeg erklære, at jeg ogsaa haaber, at Bevillingsmagten vil tage et skjønnsomt Hensyn i saa Henseende, men der er Intet, som forhindrer den fra at bruge disse Midler, saaledes som den finder det hensigtsmæssigt. Jeg nærer dog som sagt ingen Illusion om, at Forslaget vil blive vedtaget her. Den Gang man kom til denne Overenskomst heri Folkethinget ved eneste Behandling, var Forslaget jo langtfra saaledes, som det var, da det gik over til Landsthinget efter 3die Behandling her, og det er mit Haab, at noget lignende vil ske med dette Forslag. Derfor har jeg ogsaa udtalt i Betænkningen, at naar Regjeringsforslaget forkastes, skal jeg ikke lægge nogen Hindring i Veien for, at de Herrers Forslag kan komme ind i Landsthinget. Jeg tror at kunne standse paa dette Punkt af Forhandlingen, idet jeg dog vil anmode de Herrer, som se sig i

Stand dertil, om at stemme for de af Mindretallet stillede Endringsforslag, som dog ville bringe Regjeringens Forslag betydelig nærmere til de Ønsker, som de Herrer gjøre gjældende.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Worsaae): Jeg vil tillade mig at nedlægge en Indsigelse imod den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører har omtalt Regjeringens og min Stilling i denne, som jeg tror, overordentlig vigtige Sag. Han har rettet Bebreidelser imod mig, fordi der var fremlagt et Lovforslag om Præsternes Lønning, som var baseret paa Lienden, imedens det var klart — som han mente —, at Regjeringen burde være gaaet en anden Vej og have foreslaaet Præsternes Lønning i Penge. Jeg maa dog her minde om, at i Udvalget, som bestaar af 11 Medlemmer, havde Meningerne været delte saaledes, at kun de 6 have sluttet sig til Flertallets Forslag, imedens de 5 nu hovedsagelig have sluttet sig til Regjeringens Forslag. Den ærede Ordfører sagde, at jeg rentud havde negtet enhver som helst Smøbekommen i det Svar, som jeg paa egne og paa Regjeringens Begne under 10de December gav Udvalget, men jeg skal tillade mig at fremhæve — hvad der ogsaa blev yttret af den ærede sidste Taler —, at jeg aldeles ikke blev spurgt om Andet end om Grundlaget, om Principet for Lønningerne. Jeg skal gjenkalde i det ærede Things Erindring, at jeg, da jeg havde den Ære at forelægge Lovforslaget her, udtrykkelig udtalte, at jeg holdt paa Lienden, som i Principet tidligere var vedtaget af dette Thing. Lienden var desuden i Principet vedtaget af det Fællesudvalg, som før har været nedsat af Landsthinget og Folkethinget, og det var et Princip, som efter min Anskuelse havde de Præstens ældgamle Stilling overfor hans Menighed. Jeg fremsatte tillige den Gang, at jeg maatte betragte Vedtagelsen af dette Princip som en Anledning for mig til overhovedet at gaa ind paa Spørgsmaalet om Menighedernes Delagtighed i Valget af deres Præster. Det vil derfor ikke kunne forundre det ærede Thing, at jeg ikke paa en Gang efter Udvalgets Skrivelse fuldstændig kunde forandre det Princip, som Regjeringen havde optaget, og som jeg havde anerkjendt og lagt til Grund for mit Forslag, og uden Videre gaa over i den mobsatte Veir, oveniud uden at jeg havde den ringeste Kjendskab til, hvilken Stilling Udvalget forøvrigt indtog til denne Sag. Jeg maa nemlig beklage, at Udvalget ikke har gjort mig den Ære at indbyde mig til noget som helst Møde, hverken før eller siden, saaledes at man kun har spurgt mig om, hvorvidt jeg kunde forandre mit Princip, men derimod ikke om, hvorvidt jeg vilde gaa ind paa en Forandring i nogen som helst anden Enkelthed i Lovforslaget eller ikke. Jeg har saaledes ikke kjendt Mindretallets Forslag, førend det forelaa trykt for mig, og jeg har derved ikke havt Leilighed til at udtale mig om, hvorvidt jeg